

трици и излѣзе на двора. Тамъ баща му стѣгаше колата за пазаръ.

— Тате, — попита Трайчо, — съ паритѣ отъ чифтѣ сандали може ли човѣкъ да купи две кринчета жито?

— Разбира се, — отвърна бащата. — Защо питашъ?

— Защото азъ пробихъ снощи бремето на дѣда Вълка. Азъ съмъ виновенъ и за да изкупя вината си, решихъ да се откажа отъ сандалитѣ. Ти купи две кринчета жито на

дѣда Вълка, а пъкъ азъ ще похода босъ, докато паднатъ дъждоветѣ.

Бащата се развълнува. Той помилва сина си по главата и рече:

— Знаехъ, сине, че ти имашъ добро сърце и ще се разкаешъ. Готовъ ли си да тръгваме на пазаръ? За дѣда Вълка не бери грижа. Снощи азъ му напълнихъ бремето. Дадохъ му отъ моето брашно.

А. Каралийчевъ

ЗЛАТНА ЕСЕНЬ

Съ вѣнецъ отъ лозови листа,
съ усмивка топла на лице
и съ пълни кошници въ рѣце,
пристигашъ въ нашитѣ мѣста.

И всѣкой, беденъ и богатъ,
разтваря своитѣ врати —
да влѣзешъ съ божа благодать,
о есенъ златокоса, ти.

И идатъ пълнитѣ коля,
заскърцали по прашний пѣть.
Надъ тѣхъ звездицитѣ трептятъ
като безбройни кандила...

И гледа Богъ отъ своя сводъ,
и благославя всичко той:
труда и ношния покой,
и златния, обиленъ плодъ.

Е. Багряна